

SmartNewz AR 2015/2159

Geen persoonlijk ernstig verwijt bestuurder voor niet nakomen betalingsregeling ter voorkoming faillissement

Rechtbank Noord-Nederland, 4 november 2015, ECLI:NL:RBNNE:2015:5108 - Op SmartNewz sinds: 11 november 2015

Feiten: Wynroas heeft kleding geleverd aan Bootiek terzake waarvan door Wynroas facturen voor in totaal circa € 28.000,00 zijn gezonden welke onbetaald zijn gelaten. De leveringen hebben plaatsgevonden onder eigendomsvoorbehoud. Wynroas heeft begin 2014 het faillissement van Bootiek aangevraagd. Tijdens de behandeling van het door Bootiek ingestelde hoger beroep tegen de uitspraak waarbij het faillissement is uitgesproken, is een vaststellingsovereenkomst gesloten tussen Bootiek en Wynroas. Tussen partijen is afgesproken dat er een bedrag van € 5.000,00 wordt betaald en het resterende bedrag in vijf maandelijkse termijnen van € 3.000,00 wordt voldaan. De overige kleding wordt retour genomen. Het bedrag van € 5.000,00 is aan Wynroas betaald, waarna het faillissement van Bootiek is opgeheven. De overige termijnbetalingen als bedoeld in de vaststellingsovereenkomst zijn echter uitgebleven. Wynroas vordert alsnog betaling van deze bedragen.

Rechtsoverwegingen: De rechtbank stelt voorop dat indien een vennootschap tekortschiet in de nakoming van een verbintenis of een onrechtmatige daad pleegt, het uitgangspunt is dat alleen de vennootschap aansprakelijk is voor daaruit voortvloeiende schade. Onder bijzondere omstandigheden is evenwel ook ruimte voor aansprakelijkheid van een bestuurder van de vennootschap. Voor het aannemen van zodanige aansprakelijkheid is vereist dat die bestuurder persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Een hoge drempel voor aansprakelijkheid van een bestuurder tegenover een derde wordt gerechtvaardigd door de omstandigheid dat ten opzichte van de wederpartij primair sprake is van handelingen van de vennootschap en door het maatschappelijk belang dat wordt voorkomen dat bestuurders hun handelen in onwenselijke mate door defensieve overwegingen laten bepalen. Indien de bestuurder namens de vennootschap een verbintenis is aangegaan en de vordering van de schuldeiser onbetaald blijft en onverhaalbaar blijkt, kan persoonlijke aansprakelijkheid van de bestuurder worden aangenomen indien deze bij het aangaan van die verbintenis wist of redelijkerwijze behoorde te begrijpen dat de vennootschap niet aan haar verplichtingen zou kunnen voldoen en geen verhaal zou bieden, behoudens door de bestuurder aan te voeren omstandigheden op grond waarvan de conclusie gerechtvaardigd is dat hem persoonlijk ter zake van de benadeling geen ernstig verwijt kan worden gemaakt. In de kern houdt dit zogenoemde "Beklamelcriterium" de eis in dat de bestuurder bij het aangaan van de verbintenis wist of behoorde te begrijpen dat de schuldeiser van de vennootschap als gevolg van zijn handelen schade zou lijden.

Het verwijt dat hier door Wynroas aan B wordt gemaakt is allereerst dat hij willens en wetens een vaststellingsovereenkomst met Wynroas is aangegaan, terwijl hij wist of behoorde te weten dat hij deze overeenkomst niet zou kunnen nakomen. Als ondernemer behoorde hij volgens Wynroas te weten - gelet op het geringe bedrag dat Bootiek ter beschikking stond - dat Bootiek het niet zou redden. De rechtbank is van oordeel dat de enkele omstandigheid dat Bootiek ten tijde van het sluiten van de vaststellingsovereenkomst niet reeds beschikte over voldoende middelen om deze vaststellingsovereenkomst na te komen daartoe niet voldoende is, nu het ook gaat om het maken van een redelijke prognose van op korte termijn te verwachten inkomsten. Gelet op de omstandigheid dat er sprake was van termijnbetalingen, dienden deze gelden immers op een later moment beschikbaar te zijn. De eerste termijn - een bedrag van € 5.000,00 - is bovendien wél betaald, waarbij de verwachting van B dat de (seizoensgerelateerde) verkopen weer zouden aantrekken, redelijk lijkt. Volgens B had Bootiek door het faillissement echter een slechte naam gekregen en was zij opgenomen in diverse brancheregisters, waardoor leveranciers geen handel meer wensten te doen met Bootiek, althans alleen onder uiterst strikte en onwerkbare voorwaarden. Een zeer grote leverancier - Gaastra - wenste bovendien de leveringen onmiddellijk stop te zetten. Als gevolg van het voorgaande was Bootiek niet in staat de onderneming voort te zetten en kon zij niet aan haar verplichtingen uit hoofde van de vaststellingsovereenkomst voldoen. De stelling van Wynroas dat de onderneming Bootiek al snel na het tekenen van de vaststellingsovereenkomst is gestaakt en dat met het aangaan van de vaststellingsovereenkomst alleen is beoogd tijd te winnen teneinde activa aan het vermogen van Bootiek te onttrekken is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende onderbouwd in het licht van het gemotiveerde verweer van B dat de onderneming Bootiek wél is voortgezet maar dat snel bleek dat dit niet haalbaar was.

De rechtbank overweegt voorts dat gesteld noch gebleken is dat Wynroas (als concurrent schuldeiser) een hoger bedrag dan het in het kader van de vaststellingsovereenkomst aan haar betaalde bedrag van € 5.000,00 zou hebben ontvangen indien het eerste faillissement van Bootiek niet zou zijn vernietigd. Naar het oordeel van de rechtbank wist of behoorde B bij het aangaan van de vaststellingsovereenkomst dan ook niet te begrijpen dat Wynroas als gevolg van zijn handelen schade zou lijden.

De rechtbank concludeert dat Wynroas slechts heeft opgemerkt dat het haar bekend is dat er 'onttrekkingen geweest (zijn) aan het vermogen, ten gunste van B, waardoor het verhaalsvermogen van crediteuren zoals Wynroas verder is verminderd' en dat 'andere crediteuren van Beaufort wel betaald zijn'. Zonder nadere onderbouwing, die ontbreekt, valt niet valt in te zien dat B daarmee jegens Wynroas persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt en daarmee (naast de vennootschap) onrechtmatig jegens Wynroas heeft gehandeld. Daarbij wordt opgemerkt dat selectieve betaling in beginsel niet onrechtmatig is, terwijl Wynroas onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan dat in dit geval wél het geval zou zijn. De rechtbank wijst de vordering van Wynroas dan ook af.

Mr. A.C.D. (Angela) Evers, Van Iersel Luchtman Advocaten

WETINGANG

Burgelijk Wetboek Boek 6 artikel 162 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Burgelijk Wetboek Boek 2 artikel 9 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

[bestuurdersaansprakelijkheid](#)